

Не схиляй своє личко прекрасне,
Не затулюй повіками віч,
Із котрих то мигоче, то гасне
Промінь світла в життя мого ніч.

Дай мені ссать з жагою голодного
Тее райське проміння живе,
Що з таємних глибин благородного,
Непорочного серця пливе!

Щоб, тебе над життя я кохаючи,
Так добро теж і правду кохав,
Про твоє ущасливлення дбаючи,
Я й про бідних, покривджених дбав.

Ти будь іскрою в мні громовинною,
Що і в мертвому збуджує рух,
Будь вітхнення струєю невпинною,
Що рве вгору і серце, і дух.

Хай у серденьку віру в будуще
Відновлять твої ніжні слова,
Відновлять пісень джерло цілющее,
Що зморозила житні зима.

Розігнавши всі сумніви й муку,
Ти цілим мене мужем зроби,
Щоб з тобою я жив рука в руку
Для добра, для людей, для борби.